= Opvartning til Prinz Christian og Gamalinde og vi andre
Stadfuerde saa længe omkring i Skoven, hvor
jeg var for første gang; jeg fandt det deiligt
man blev dog kied deraf, thi den ene Time
gik efter den Anden og Kl: blev 9 för
Thor: kom der fra, han var gaaet Kl: 4) og
vi havde kun et lille Stüke paa Vauxhausen
at more os med, trætte vare vi, og siden
hvem skulle vi naar Thorvaldsen havde
Stadfuunt med Selskabet i Skoven, og
besøgt, en Frau Söfsten eller Pepelin ofer, der havde det Morg
en Spansk Dame fra Holstenn ofer og
til Slutning, da han listede bort for at
gaae til Waarhauset gik han vild
hvad han ikke var vant, og derved blev
han det nu, endelig fandt vi ham
meget Saul, og Nanny og jeg, gik
og lette, han var grumme ilde ved at
vi havde ventet saa længe, og dersom
dergik noget løst til at skiende, thi han
vilde blot blive 1 Time bort og nu blev
han 5 Timer, aldrig i mit liv har jeg
kiedet mig som den Efter middag, og jeg
tænkede atter det Ordsprog som Thorvaldsen
saa ofte bruger: aspettare e non venire
o/o e da morire ~~[illegible]~~ dertil tabte jeg at
Thorvalds i [illegible], som ikke var til at finde
(2 Aar siden hvor jeg længe havde glemt det,
bragte man mig det, det var blevet funden
i Dronningens Have) Kort Kl: 12 kom vi
til Kiöbenhavn, og Næste morgen Kl 12 reiste vi
til Nysöe, hvor Thorvaldsen meget længtes
efter at komme igien, det var den 12 Juli,
det var en Glæde at se Thorvaldsen hvor hvor
som han føler saa ofte hiemme sagde han første
var, som hiemme, ingen Steder fandt han sig saa
vel, og han begreb ikke hvor han det var man

– det kunde komme ham ~~[illegible]~~ som om han först her
havde fölt, hvad det var at være lykkelig
jeg maa tænke mig om, saa længe jeg vil
Skygge paa
saa finder jeg dog ikke nogen [illegible]
i mit Liv, ~~hvor~~ hvor jeg saa ganske ubeskriveligt
har fölt Lykken; i dette Sind tog han ofte
og endnu en 14 Dage för hans Död ~~hvor~~
han havde talt om sin [illegible] som han for
skulde have [illegible] var nödvendig; jeg
gjorde ham opmærksom paa at [illegible] Skygge
til [illegible] Monument, som han [illegible] han var ikke
havde sagt, absolut at skulle [illegible] vare ikke
~~bleven~~ ~~kirke~~ og denne Gang ville det gaae lige
for [illegible] lod han som det var gevaltig [illegible]
og saa for [illegible] [illegible] som skulde [illegible]
og jeg sagde ham [illegible]; han kunde lige
saa godt sende mig alle at [illegible] der [illegible] faa lidt [illegible]
han fik derpaa [illegible], först blev han [illegible]
men Dagen derpaa gav han mig Ret,
og fandt det var bedre at tage til Nysöe
og nyde sine Dage i Ro, jeg længtes
ordentlig efter mit lille [illegible], min [illegible]
min blöde [illegible], og det vare [illegible] Dage
hvor du læser for mig, medens jeg
arbeider, ja nu skal vi dog [illegible]
Navnet til at sætte [illegible] hos at [illegible]
han havde [illegible] begge [illegible]. [illegible]

Er aarsat hændes, det kom fortrolig derpaa blottet ud

~~[illegible]~~ kiöbe jeg [illegible] i [illegible] for at han [illegible]
og fandt det under Tag, [illegible] blev
saa vist derover at han talte mig om [illegible]
nu arbeidede man vist fra Morgenen
tidlig til Aftenen sildig; nogle Dage
[illegible], kom ~~[illegible]~~ efter
~~[illegible] til [illegible]~~
d. 17de Juli
kom [illegible] og [illegible] mig [illegible] han at [illegible]
[illegible] Pugaard Thorvaldsen [illegible] Selskab [illegible] til [illegible]
[illegible] Dage [illegible] og [illegible] alt hvad vi kunde
~~for at blive~~ ~~[illegible]~~ færdig til du kom tilbage, som var 4 Dage
efter

Paulo

vi sendte dem i Callesænge, [illegible]
havde lovet at blive her i nogen tid, og
[illegible] ✠ blev her 2 à 3 dage; Grundtvig [illegible]
i Kirken om Søndagen d. 21de ~~d.~~ d. 24 om
Aftenen kom Thorvaldsen, og hele Natten maatte
vi tage til [illegible] for at blive færdige, til d. 24
hvor Atelieret skulde indvies — [illegible]
at de ikke skulde [illegible] for den [illegible]
og [illegible] hele Natten, dog det gik, da for
og næste dag var min kiære Søster [illegible]
og jeg beskiæftiget med at pynte og indvendig
i Atelieret ×, til den havde [illegible] Lampe
hænge og i Loftet som oplyste det hele
med paa Gulvet var alt Modeller[illegible]
kommet, som jeg havde ladet giöre til
at giöre [illegible] paa, den [illegible]
som en Piedestal, satte Thor Byste med Bissen
derpaa, med en Laurbærkrands om Hovedet
o.s.v. o.s.v. — Om Aftenen vandrer alle
sad i Salen ved Theen blev alle
Træer og Buskene om kring Atelieret behængte
med kulörte Lamper, o.s.v. o.s.v. Grundtvig
havde skrevet en deilig Sang, som vi
havde indstuderet til Melodien: Der er
et Land, eller ogsaa: Kong Christian ligger ved sit [illegible]
alle de Personer (som vare Dr: [illegible]
Bruun Raben, J. Dalgas, Mette Grundtvig, Elisa
o.s.v. o.s.v.) vare stillede i en halv Kreds, bag
Piedestallen, og da jeg nu havde [illegible]
og det övrige Selskab med i Sangen
blev alle meget forbauserede ikke alene
dem som vidste af Festen, og ikke havde
mærket det mindste, men især: [illegible] i Døm
mod og Grundtvig os, og holdt en Tale, som
glødede, og brandt aller Hierter, der var ikke
[illegible] af Damerne uden at da [illegible]
Aften for

× Atelieret blev lidt efterhaanden dekoreret ud med ~~[illegible]~~ Inskription af Grundtvig: Mindelse ved Dværgene, som i Bjerge boer, Thor i Hytten findes dobbelt stor! ~~Dog~~ oppe ~~paa~~ over den ene Dör staaer indenne: Vølunds Værksted. 1839. — Paa den ene Side er Basreliefet, Dyder og Kiærlighed, og paa den anden: Jupiter og Diana, og forneden en Frise af smaa Amoriner omgivende med en Rosetblomst [illegible] Rosetten Modelleret af Thorvaldsen

for Grundtvig, og Thorvaldsen, Oehlen-
schläger, ~~om Dagen~~ han ~~[illegible]~~ No 3
Thorvaldsen var saa tilfreds, og han bad,
over at alt var gaaet saa vel, at han
sagde han vilde proponere mig som
Bygmester til hans Museum, (han spillede
intet andet var bestemt :) osv. vi tog nu
hinanden under Armen og spadserede
i Maaneskin i Haven, og adskillige
Vandrende, — Næste Morgen tog vi
en Tour i Hollænder Kronen, hvor Grundtvig
sang den Sang: das Vaterland, derved gjorde
Grundtvig den Bemærkning at: der har de
man atter tyskeriet osv. — Kort
Oehlenschläger blev vred, og Sangen
vilde ikke gaae; — Ingemanns [illegible]
[illegible], hvor Oehlenschläger maatte tage Wolffs
Violin paa. osv. — osv.
× [illegible] gav uventet Tableauer i den Midtergang
~~[illegible] den Historien~~ —
Oehlenschläger skrev et Digt til de 4 smaa Piger
paa Nysøe — osv.
Thor arbeide paa Holbergs Buste —
hans gamle Ven, som han altid citerede
af, eller og han af Ewald. hvor mange
gange har han sagt til mig naar jeg (som han tilsmilede og gav mig et) ×
med mit Skriverebord : Skriveren i [illegible]
Oehlenschläger Grundtvig, Thorvaldsen, Baron
og jeg, vare budne til Ladet for Stf. Hauch
i Sorø, vi kiørte tidlig derhen, saa blev
en Udflugt hvor, Thor: blev saa opfört
over Oehlenschlägers Manner, med Grundtvig
at han vriste sig i Ordet, og ~~[illegible]~~ sagde han Sandhed
osv. — Middagen saa vi kom derimod
naade til Sorø, der klædte sig i al fart
og mödte i Kirken, hvor Fædrene vare —

× Og naar [illegible] ikke var, han sagde han altid at [illegible] [illegible] [illegible]

510

= Thorvaldsen, Oehlenschläger, Grundtvig
Döbte det, Ingemann, Hauch, [illegible],
Wilster, [illegible] o s v
for Hauchs Dinner; og om Aftenen i andet Bar
at drikke Thee, som daarligt [illegible] og sine
Næste ~~Torsdage~~, Grundtvig reiste fra
Vesöe til Byen, han Sön og Börn
have taget [illegible] [illegible] [illegible],
Oehlenschläger, tilbage ~~med os, aller~~
til Byen tror jeg; — nu kommer vi
hjem, og jeg fik gjort alle mulige Afstaler
til at begynde paa Statuen i Bar,
× Dar tänkte jeg kunt at kunde forlade
Thorvaldsen skulde Anvisning til det kom bleknes saa at tilbringe alt [illegible] at ligge [illegible] saa [illegible]
at arbeide, ~~[illegible]~~ det jeg forlod dig; Det
gaaer ikke saa hurtigt, der maa hentes
Ditoget det fra Byen, det kan vi aldrig gjöre Jmagerne og det kan vi
jo altid faa her, men Jmagerne have det lige over og naar jeg saa
skiönte hvad det var, saa var det
Jörn at flytte hen til nærmedig i Kiggeren
af en stor Sarne, Og jeg kunne og [illegible] nu fik jeg strax
Moore Sammen Klatt, og han overbeviste
Thorvaldsen, at han kunde gjöre det
ligesaa godt, som i Byen, der [illegible] stille
der 2 a 3 Hunderde hver hvert af dem,
sangende i Skalkrog, disse lange [illegible]
meisles ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ og jeg [illegible]
Thor. i Anvisning, han skulde kunnet
ulter og Trilles i smaa Dagen [illegible] kort
begyndte at Arbeide, jeg siger vistnok
jeg arbeidede med af alle Kræfter, [illegible]
man maa fuende [illegible] Hensyn [illegible]
Thorvaldsen havde lyst at stille sig [illegible]

[illegible] Tegningen, naar jeg gjorde Formen saa gik det [illegible] af sig selv

Lige som han kunde tegne magelöst træffende Caricaturer, som man öieblikkelig kiendte, saa kunde
han gjöre træffende benævnelser, saaledes kaldte han en Ungpige, som havde noget
mildt i sit Væsen, i som skulde være Nobelt, : Sunde kaldte han den Miskjendte
Madonna og vi alle fandt det saa træffende at vi siden [illegible] kaldte hende saa med
os, og maatte tænke paa det træffende deri naar man saae hende. —

Betænkeligheder, og jeg havde hørt adskillige
at [illegible] af Moder, Før jeg blev saa fornøiet
til dette Arbeide, men nu var Natur-
opstillet i at [illegible], og ~~[illegible]~~ og sørte mine
[illegible] udlagen ved at agere Grandhanser
thi snart skulde man have en Sprøite
snart lagener til at folde Figurer Klaad,
saa lade gjöre en slags Kjoler, og at stille
til at fange det brede omkring Figuren
Taar, og saa Tragedien, bede, og saa alle
for at staa paa ved Arbeidet, saa alle
Svenne Arbeiderne bleve satte i Activitet
derfor i ~~X~~ Skom isr Sprøitten ofte med, og saa ved Siden
Arbeidet gaae stærkt ad, ~~og~~ deilig Maade
skrag at see den ædle Skilling, og
Skikkelser som ~~[illegible]~~ Madame Bunkeflod, da jeg
nu havde mindre at bestille, ved
Silkesvene Arbeidet, gik jeg om Formiddagen
efter at have besørget mit Fiir, ned
med en Bog, og læste høit for Spinderske
og dette morede hende meget, saa var Arbeidet
~~man~~ saa deiligt fra Haanden sagde hun
og hun ~~[illegible]~~ de var meget fornemt
i den nyeren danske Literatur, hendes
Mand havde at [illegible] den
Italienske Digtere kiendte hun mange
af og Sonetter især, ~~X~~ jeg har hørt hende
recitere en hel Deel af Metastazio
om Bagers, med en Dame, og jeg forbause-
des over hvad hun alt sammen havde læst
og hvad hun kunde udenad; saaledes
ogsaa, af Holberg og Wessel, og det
morede hende selv at besvare med lange
Wesselske Ytringer, hvor hun først havde anført

og blev gierne færdig, Lystig,
Jeg forelæste ham af Böger, som
Oehlenschläger havde anbefalet mig
for ham, nemlig Nordens Guder
og Oehlenschläger ~~tilbød~~ bad
mig hen at spörge paa ham at
han skulde faae Smag, og Lyst til
at udföre Nordiske Sagaer,
dog det lykkedes mig kun
daarligt, thi han sagde altid: det
er koldt, saa disse Helte havde ~~nogle~~
Klæde sig varme og det Nögne
er dog det samme ikke Kosten, det er
Morfaders Dragt, eller
og adskillige andre Grunde anförte
han, som jeg ikke husker, og
sandt at sige, troede jeg bestandig
at det var bedst at han fulgte
sin egen Tilböielighed! naar han skulde Arbeide og det havde jeg animeret til saa var det mig det samme
Derpaa gav han og saa Böger, og jeg
læste ham Falske Familie for ham
som fornöiede ham, dog veed
jeg intet af alt hvad jeg
har læst for ham, som saaledes
har morret og interesseret ham
som Ingemanns Romaner,
Erik Menved, og Prinds Otto,
(jeg læste ham Italiensk for ham: i
promessi sposi men den kunde
han ikke holde ud til Enden:)
Valdemar Seier, som jeg har læst
3 Gange og altid blevet afbrudt midt
ved Sandbadene, som han bad mig
om den, eller paa anden Maade

ne
t mig
nder
bar
~~hvilke~~
at
til
ers,
r
- det
~~magt~~
ögen
ur
ærte
og
ændig
i
ænde
skial
med uten
Il mig
Maade

– saa jeg ikke paa hvilken den for 4de Gang; havde jeg faaet til Laans Decbr 1843 og Thorvaldsen Kostede sig vist til, at vi skulde Rose den til Foraaret 1844 og Weinbaum ville det anderledes af Stykket Musellussen 28de September Andersen

var nogen tid paa Nysøe, begyndte og saa paa at læse høit for ham i Aftningerne dog det gik ikke, han kunde ikke forstaa ham, fordi Kabinettet var saa slet og jeg satte mig af den grund og paa Koppe skrev han slet og Arbeidste, og han kunde uopperlig høre mig; Baron forundret sagde han altid at ~~han var i godt Humør~~ paa Jorden som X tog han saa til ~~[illegible]~~ og vist af det fulde Bryst saa enhver kunde forstaa det. Som jeg, der kniber de Tænderne sammen, saa man maa gjætte sig til det halve, for det ~~mand~~ naturligviis ikke sagt mod Andersen, som læste ofte ikke til alles Fornøielse, og her maa jeg bemærke at da vi en Dag sidd sat paa de Digte som bleven declamerede, ved Festen i Anledning af Thors hjemkomst 1838, og da Andersen læste hans eget Hen-sagte Digt, i den Anledning, fandt Thorvaldsen det saa smukt at han blev ganske rørt men mistede aldrig af at have hørt det før, og da jeg spurgte han havde hørt det med Andersens – tilstod han mig: at hver gang saa dan noget fandt sted gjorde han sig døv, og tænkte paa ganske andre Ting, thi sover jeg efter, Blunner

X og naar den anden Bebreidelse var, at jeg raabte for høit tog han mig atter i Forsvar og sagde det var just godt, jeg talte af det fulde Bryst saa alle kunde forstaa mig, jeg kan blive ganske utaalmodig, naar de kniber Tænderne sammen saa man maa gjætte sig til det halve af hvad de siger. X

– blevne sig let rört, og naar det
er til Foldet, spiller man altid en
daarlig Figur, derfor naar Sangen
eller Talen var færdig, mumlede
han sin Tak med faa Ord (thi Taler
kunde han dog ikke holde) og gik som
beskjæmmet hen for at han spilte
Comedie, naar han takkede. Hvor fræd
han ikke mister, eller havde sört.
Fiks til Vorar, jeg vil sætte den
det, en slaar og ~~L~~ Lobe som en
Yngling; han blev overhoved-
meget let rört, og skiönt han ofte
giorde sig lystig over mig (Jeg
hylder netop) i Norma hvor Mad:
Secci, med saa megen Sölvelse ud ~~talte~~ sin
Smerte, og her – da giorde han Nar
af mig, og maatte siden tørre den
eene Taare af efter den Anden i Skjulet
og saa i Skyggen: hvor Niel han
giver den Gamle Grunwall
og andre Blomer – x
han saa sikkrede mig at ~~han~~ undertiden blev
ganske kold, ovenfor sine Sindre
naar han tænkte paa sin lille
Søn, som han mistede Aaret x
denne Dreng var ~~4~~ 5 Aar gammel, og var
det eneste som trak ham hen til dens
Moder, hver Aften gik han et par Timer
der hen, og sad og spögte med dette
usædvanlig opvakte, og interessante
Barn, denne var saa hans Lindra
og Tegnede, og han saa blev at han giorde
det bedre, en Datter Sönnen lille Albert, som var 9 aar gammel

† Jeg Cath. [illegible] en Tid efter Döden [illegible] eller, de [illegible]
og han græd